

Nelze-li ze směnky zřejmě seznati okolnost neb dobu, na které závisí povinnost poplatková neb doplnění neb zvýšení poplatku, předpokládá se, pokud strana opak nedokáže, k cíli vyměření poplatku, že okolnost ona nastala neb doba ona se dostavila, jež odůvodňuje povinnost poplatkovou neb vyšší výměru poplatku. Není-li tudíž ve směnce udán úplně den vydání nebo dospělosti, předpokládá se, pokud strana opak nedokáže, že směnka je vydána na dobu delší 6 měsíců (rozh. spr. s. ze dne 26. října 1880 sb. »Budwinski« 903). Odvod nelze provésti přísežným udáním vydatele nebo příjemce směnky (rozh. spr. s. ze dne 1. června 1895 č. 1683, sb »Budwinski« 8716).

Proti okolnostem skutkovým, jež vyplývají ze směnky, je odvod vyloučen, ježto směnečný poplatek kolkový je poplatkem z listiny a nelze tudíž zřetel vzíti k okolnostem skutkovým, jež jsou v odporu s listinou směnečnou, byť i události ty byly prokázány (rozh. spr. s. ze dne 26. února 1896 č. 1206, sb. »Budwinski« 9375); rovněž při nedatované indosaci (rozh. spr. s. ze dne 8. června 1881 sb »Budwinski« č. 1139). Prohlášení nalézající se na rubu směnky, jež bylo dodatečně učiněno neznatelným (nezřejmým) (přeškrtnuté slovo), oprávnjuje správu finanční, pokud strana opak nedokáže, presumovati nedatovaný rubopis, jenž odůvodňuje vyšší poplatek (rozh. spr. s. ze dne 23. dubna 1895 č. 2075, sb. »Budwinski« č. 8597). Opatří-li se směnka, zdánlivě z ciziny došlá, tuzemským bydlištěm příjemce, předpokládá se, dokud opak se nedokáže, že směnka byla v tuzemsku přijata (rozh. spr. s. ze dne 26. března 1879, sb. »Budwinski« č. 458).

Směnka návratná (ritratta, ricambio).

Směnka návratná je směnka, kterou vydává postihatel na svého předchůdce na celý dlužný obnos směnečný, jak co do kapitálu, tak co do povinností vedlejších. Čl. 53 sm. ř. ustanovuje toto: Postihatel může vydati na obnos své pohledávky směnku návratnou na postižníka. Pohledávka zvyšuje se tu ještě o poplatky dohodčí za sprostředkování směnky návratné, jakož i o příslušné poplatky kolkové. Směnka návratná musí býti splatna na viděnou a musí býti vydána přímo (à drittura). Do směnky návratné pojme se tudíž obnos celého účtu návratného (kapitál, splatné úroky, útraty protestu, poplatky dohodčí, provise směnečná, poplatky kolkové). Podstatné náležitosti směnky návratné jsou tudíž, že musí býti splatnou na viděnou a že musí býti vydána přímo. Přímo neb a drittura je směnka vydána, když postihatel vydá směnku na postižníka. Směnka návratná obíhá buď jako obyčejná vydaná směnka aneb tak, že vydatel označí ji co směnku návratnou poznámkou na směnce samé neb jinakým oznámením (avisní dopis) ji přesněji co směnku návratnou označí. Vydatel směnky návratné sděluje často tomu, v jehož držení se směnka návratná dostane, kde se nalézají doklady potřebné k žalobě regresní (směnka prvotní, protest a účet návratný), takže nabyvatel směnky návratné může, když retrassát směnku návratnou nepřijme, zažalovati směnku prvotní, předpokládajíc, že se může girem vykázati co majitel její. Ostatně platí pro směnku návratnou povšechné předpisy směnečnoprávní.

Směnka na viděnou.

I. Pojem.

Směnky na viděnou jsou směnky, jichž den dospělosti určuje se dnem presentace. Též dřívější rakouské zákony směnečné rozeznávaly